

**Κυριακή 2 Μαρτίου. Κυριακή τῆς Τυρινῆς. Μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ. Ἦχος γ' - Ἐωθινὸν γ'.**

Σημείωσις: Τὴν ἐν τῇ παρουσίᾳ Κυριακῇ ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ, ψάλλομεν εἰς τὰ ἀποδείπνα τῆ παρελθούσης Πέμπτης ἑσπέρας.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Ἀναστάσιμα στιχηρά· *Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρὸς...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...Καὶ νῦν... τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Μέγιστον θαῦμα!...Εἶτα τό· Φῶς ἰλαρόν...καὶ τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εὐθὺς τό· *Κατάξιωσον Κύριε...Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον ἀποστίχον· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ...καὶ τὰ τῆς Θεοτόκου· Κιβωτὸν σὲ νοητὴν Ἀγνή... Ἐπὶ γῆς σὲ οὐρανὸν Ἀγνή ἀνέδειξεν...Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν...Εἶτα τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον.* Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον· *Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν... Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Τὸν βυθὸν ὡς τεκούσα...*(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· *Τῆς σοφίας ὁδηγέ...* Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...* Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· *Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ...* Πεφώτισται τὰ σύμπαντα... Δοξάζω τοῦ Πατρὸς... στιχηρὰ ἀνατολικά γ'· *Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον...* Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτηρά... *Τοῖς ἐν Ἄδη καταβάς...* καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια δ'· Ὁ πλάστης μου Κύριος... *Στολὴν θεοῦφαντον...* Παράδεισε παντιμε... *Ἀδὰμ ἐξωστράκισται...* Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· *Ἐκάθισεν Ἀδὰμ...* Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· *Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...* Εἴσοδος, τὸ· *Φῶς ἱλαρόν...* καὶ τὸ προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· *Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυσεν...* Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· *Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν σέ...* Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ... καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον· *Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις...* Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος... *Ἴνα τὸ γένος ἡμῶν...* Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· *Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου...* Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε... *Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...* ἅπαξ, εὐθὺς τὸ· *Θεοτόκε Παρθένε...* ἅπαξ, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· *Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...* Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... *Τρισάγιον,* καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· *Τῆς σοφίας ὀδηγέ...* καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... *Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...* Δόξα· τὸ αὐτό... *Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...*

Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται... Δόξα· Σαρκεὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος... Δόξα· Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἀναστασίμου γ' Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελα. Δόξα· Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι...Καὶ νῦν· Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Κατάβασίαι δὲ ψάλλομεν τοὺς εἰρμούς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου· Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας...Λέγομεν δὲ ἐν τῷ κανόνι καὶ τοὺς ιβ' στίχους ἐξ ἐκάστης ὠδῆς τῆς στιχολογίας. Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξανέστης σήμερον...καὶ ὁ οἶκος· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...τὸ ἕτερον· Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη...τὸ θεοτοκίον· Οὐ σιωπήσωμεν

ποτέ... Αφ' ἑκτης, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Τῆς σοφίας ὀδηγέ...καὶ οἶκος αὐτοῦ· Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε...Εἶτα τὸ συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Στιχολογείται καὶ ἡ Τιμιωτέρα...**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ γ' Ἀναστάσιμον· Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται...τοῦ Τριωδίου· Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε...τὸ ἕτερον· Ἀποικισθέντες Κύριε...Εἰς τοὺς αἶνους ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια... Χαράς τὰ πάντα πεπλήρωται...Ἐν τῷ φωτί σου Δεσπότα...ἀνατολικὸν ἐν ὕμνον ἐωθινὸν...καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα γ'· Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ...Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται...Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου διώκεται... Λέγομεν δὲ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τοὺς δύο συνήθεις τῆς Κυριακῆς στίχους. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Ἐφθασε καιρὸς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον· Σήμερον σωτηρία...ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα τὸ γ' ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Τῆς σοφίας ὀδηγέ...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ ἀναστάσιμοι μακαρισμοὶ εἰς δ' τροπάρια καὶ ἢ 5' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμού, εἰς δ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικὸν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον· Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...Δόξα...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Τῆς σοφίας ὀδηγέ... Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊάριον τοῦ Τριωδίου. Απόστολος τῆς Κυριακῆς· Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία...(Ρωμ. ιγ' 11-14, ιδ' 1-4), ὁ ζητεῖ τῇ Κυ-

ριακῆ τῆς Τυρινῆς. Εὐαγγέλιον ὁμοίως· *Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα ἡμῶν...*(Ματθ. ζ' 14-21), ὁ ζήτει τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*